

René MOLINIER

(París, 1 juny 1899 - Marsella, 20 juny 1975)

Fill de pares occitans, nasqué accidentalment a París i passà la infantesa a Algèria, on el seu pare era funcionari. Feu estudis a l'escola normal de Tolosa de Llenguadoc i exercí com a mestre. Més tard fou professor a l'Escola Primària Superior Professional de Rodez. En aquesta situació preparà la llicenciatura en ciències naturals a la Universitat de Tolosa. El 1946 entrà com a encarregat de curs a la Universitat de Marsella, de la qual esdevingué professor titular el 1958. Ensenyà en aquesta universitat fins a la jubilació, l'any 1969.

René Molinier ha estat un dels primers deixebles de Braun-Blanquet. La seva tesi «Études phytosociologiques et écologiques en Provence occidentale» (Marsella 1934) és una de les obres clàssiques de la primera època de la Fitocenologia i ha servit de model per a molts treballs posteriors. Hom hi troba, al costat de l'ampla visió sintètica que sempre ha caracteritzat Molinier, l'estudi pro-

fund de les particularitats estructurals i ecològiques de cada una de les comunitats vegetals examinades.

Molinier ens ha deixat 141 publicacions, la majoria de les quals tracten de la flora i de la vegetació provençal, que estudià detingudament durant una gran part de la seva vida. Algunes es refereixen, però, a altres terres mediterrànies: Itàlia occidental, Sardenya, Sicília, etc.

René Molinier entrà en contacte amb la vegetació dels Països Catalans l'any 1934, en ocasió de l'excursió de la S.I.G.M.A. A la seva tesi apareixen ja algunes referències escadusseres a la vegetació catalana (vegeu, p. ex., p. 249-250). Però on la seva activitat ha estat important és a les illes Balears, les quals ell i l'autor d'aquestes ratlles exploraren conjuntament en el curs de diverses campanyes, entre els anys 1956 i 1960. Aquestes recerques varen permetre la publicació dels treballs següents:

Recherches phytosociologiques dans l'île de Majorque. Collect. Bot. V: 699-865, Barcelona, 1958.

Observations phytosociologiques dans l'île de Minorque (amb la col·laboració també de P. Montserrat). Acta Geobot. Barcin. 5:1-150, Barcelona, 1970.

Vue d'ensemble de la végétation des îles Baléares. Vegetatio XVII: 251-270, La Haia, 1969.

Molinier deixà encara els materials per a un treball sobre la vegetació de les illes Pitiüses paral·lel als de Mallorca i de Menorca, el qual és en curs de redacció definitiva.

Dins el conjunt dels deixebles directes de Braun-Blanquet, Molinier és el representant principal de l'ala que podríem anomenar sintetitzadora. Ell era poc amic de l'esmicolament de la vegetació en petites unitats feblement definides i difícils de distingir. Qui llegeixi amb atenció els treballs balearics suara esmentats s'adonarà prou bé d'aquesta tendència.

L'obra cartogràfica de Molinier és també molt important. Les seves cartes de vegetació, publicades o inèdites, cobreixen una gran part del territori provençal.

La desaparició de René Molinier és una pèrdua molt greu per a l'escola sigmatista i per a tota la Geobotànica mediterrània.

O. DE BOLÒS

Recherches phytosociologiques dans l'Ile de Majorque. Collect.

Bot. V: 699-865. Barcelonnes, 1938.

Observations phytosociologiques dans l'Ile de Minorque (amp

la col·laboració també de P. Montserri). Acta Geobot. Bar-

cin. 5: 1-150. Barcelona, 1930.

Vue d'ensemble de la végétation des Balears. Vegetatio

XVII: 251-270. La Hays, 1960.

la Molinier téix encara els materials per a un treball sobre la

vegetació de les illes Balears, però el de Mallorca i de Menorca

es qual és en curs de redacció definitiva.

Dins el camp de les recerques directes de Brian Blauquet, Mol-

inier és el representant principal de l'ala que podem anomenar

simpatizadora. Ell era poc amic de l'esmicolament de la vegetació

en petites unitats localment delimitades i d'altres de gran exten-

legió, però de d'aquesta tendència

l'obra cartogràfica de Molinier és també molt important. Les

seves cartes de vegetació, publicades o inèdites, cobreixen una gran

part del territori provincial.